

Ovo su ljudi koji i dalje brinu da Rijeka nosi titulu “rokerskog grada”: ‘Muziku smo nabavljali preko pomoraca’

Foto arhiva LP Rock

Uzrečica koja kaže da glazba granice ne poznaje od davnina nas uči o snazi povezivanja koju pjesma, ritam i melodija posjeduju. Međutim, kada se u jednadžbu uvrste rock&roll, živa glazba, ples i udruga LP Rock koja ovaj paket iznova, već deset godina u komadu spaja, tada vidimo da ovoj narodnoj mudrosti ipak nedostaje malo preciznosti. Duh zlatnog doba glazbe koji riječki rokeri svaki drugi četvrtak donose na ispunjeni botel »Marina«, stotine zadovoljnih posjetitelja koji se zabavi uvijek vraćaju, a zatim i pokoji pop-kulturni proizvod poput knjiga i filmova koji ovaj glazbeni pokret opisuju i prate, ukazuju nam da glazba ograničenja možda i vidi, ali im se svakako u lice i grohotom smije.

Da mladenački mentalitet ne napušta ljude okupljene oko LP Rocka, udruge riječkih rokera šezdesetih, jasno je ne samo iz razgovora s njihovim čelnim ljudima, predsjednikom **Darkom Toljom** i tajnikom **Damirom Komnenovićem Pešotom**, već i radnim tempom koji sami sebi zadaju. Dvadesetak koncerta u sezoni koja pauzira samo ljeti, dvotjedna zbivanja s barem dva benda i gotovo tri sata glazbe Adamićev gat pretvaraju u, kako kažu, jedno od rijetkih mjesta u gradu i šire gdje se može dobro provesti i zaplesati uz live svirku.

– Bilo je tu puno iznenađenja, puno lijepih stvari kojih se dogodilo ovih godina i ovo je stvarno preraslo u jedan fenomen koji prelazi okvire Rijeke i županije. Deseta obljetnica nije mala stvar, to je četvrtina radnog vijeka čovjeka, a treba se u obzir uzeti da su naši osnivači 2014. u prosjeku imali 70-ak godina. Puno je tu članova i bendova bilo, neki koji su s nama bili od početka su nažalost i preminuli, neki su prestali svirati zbog godina, no brojni od njih su na »Marini« dobili motivaciju da

ponovo zasviraju, kaže Damir Komnenović, prisjećajući se nekadašnjih, ali i živućih glazbenika poput Brune Petralija, Josipa Pepija Forembachera i njegovog Big Banda, Siniše Škarice i grupe Mi te drugih značajnih imena koji su na njihovim eventima zabavljali riječku publiku u najboljim godinama.

Kada je glazba iz mladosti današnjih umirovljenika inicijalno doživjela svoj riječki povratak na pozornicu, za ulazak na brod tražila se karta više. Preko dvjesto ljudi znalo se natiskati u potpalublje »Marine«, stvorivši neraskidivu vezu koja traje.

Foto arhiva LP Rock

– Ti bi ljudi inače bili doma, možda bi se našli koji put na kafe, možda na placi vikendom. Ali oni ponovo mogu biti aktivni, nalaziti se s ljudima s kojima se znaju sto godina, a s kojima su nekad zajedno išli na tance. Oni koji dolaze danas se jako dobro poznaju i s muzičarima i mi s njima. Ali bitna je još jedna stvar. Zbog ovih koncerata ljudi su ponovo uzeli instrumente u ruke, a neki su ih ponovo i kupili. Nekima od njih koji su bili amateri i koji u životu nisu komponirali, sviranjem ovdje na brodu su počele u glavu dolaziti nove kompozicije i tekstovi koje sada izvode u rock stilu, bilo balade, bilo brze stvari, kaže Darko Tolja navodeći kako ljudi svaki drugi četvrtak među vjernu publiku dolaze svirat' s guštom, bez financijskih ili motivacija slične vrste.

Uz poneke nove stvari, na njihovim se koncertima najviše sviraju coveri pjesama iz cijelog presjeka glazbe od 50-ih pa do 80-ih godina prošlog stoljeća. Uz rock&roll i njegove nasljedne pravce u repertoaru su zastupljene i uspješnice iz bogate rokerske povijesti Rijeke koja je zbog svog položaja i pomorskih veza imala nevjerojatnu prednost u odnosu na ostatak Jugoslavije kada je u pitanju praćenje glazbenih trendova sa zapada.

Foto arhiva LP Rock

– I tad je bilo narodnjaka kao i danas, ali mi smo odrasli na rocku, na urbanoj glazbi. Naš hrvatski, odnosno jugoslavenski rock je bio nešto drugačiji, ali je ipak bio baziran na rock&rollu Elvise Presleyja, Beatlesa, Rolling Stonesa. Šezdesetih godina prošlog stoljeća, pa i kasnije, vi ovdje imate

bendove kao što su Sinovi mora, Henrik III i Uragani, a Rijeka je tada rasadnik vrhunskih glazbenika koji su ostavili duboki trag. To je bilo moguće jer su riječki pomorci svojoj djeci donosili ploče, a osim toga išlo se u Trst gdje se glazba također mogla kupiti, kao i prikladna odjeća, navode naši sugovornici, ističući kako bi današnja evociranja glazbene prošlosti bila mnogo teža bez simbioze s obitelji Kušeta, vlasnicima botela »Marina« koji udruzi za njihove potrebe omogućavaju ne samo pozornicu za svirku i probe, već i prostor za čuvanje instrumenata.

Jake i mlade snage

Od 250 aktivnih članova LP Rocka, koji dolaze sa svih strana, od Gorskog kotara, preko otoka pa do Pule, čak četvrtina njih su aktivni glazbenici koji češće ili nešto rjeđe nastupaju na rokerskim druženjima. Midnight band, Grejs, Exodus, Pan, ŠtoKaj-Rock, samo su neki od njihovih »kućnih« bendova, kao i Whiteheadsi s Komnenovićem kao vokalom te Davorom Toljom na klavijaturama.

Foto arhiva LP Rock

– Whiteheadsi su nastali ovdje, Davor Tolja i ja smo ovaj bend osnovali ovdje na brodu. Da nije bilo udruge LP Rock i broda »Marina« nikada vjerojatno ne bismo krenuli jer nam ne bi palo na pamet da se u tim godinama time bavimo, pogotovo Davoru koji je imao i ima vrlo uspješnu karijeru. Ali mi smo se ovdje vratili nekakvom iskonu. Ponosni smo na to što se u međuvremenu dogodilo, a to je da, iako je ovo mjesto koje drže vremešni ljudi, mi nismo zatvorili vrata mladim ljudima. U našim redovima imamo i mladih bendova i mi njima dajemo priliku da nastupe. Ako izuzmemo Palach i Ri Rock s kojima inače surađujemo, mladi bendovi u Rijeci nemaju scene, nemaju prostora, tako da smo im mi alternativa. Na taj način održavamo epitet Rijeke kao rokerskog grada, a mladi ljudi dolaze i navikavaju se na tu glazbu koju želimo otrgnuti zaboravu. Znamo što je danas u trendu i kada ne bi bilo ovakvih mjesta gdje se još uvijek može čuti glazba 50-ih, 60-ih, 70-ih godina koju mi ovdje negujemo, netko bi se za 10 godina mogao zapitati što je to rock&roll, kaže Damir Komnenović, navodeći kako su mlađahni riječki bendovi poput Raspada sistema kojeg čine tinejdžeri, kao miješanog mlado-starog benda Kožne jakne nastupali kod njih.

Foto arhiva LP Rock

– Zadnjih godina uspjeli smo povući i neke bendove s mularijom, ali i ljudima od 40-ak, 50-ak godina. Nažalost danas je veliki problem imati pozornicu i publiku. Svi ti bendovi sviraju po garažama i sviraju odlično, ali kada vi pozovete nekoga ondje gdje se zna da postoji publika i ljudi koji su toliko tolerantni i elastični, koji će tancat kad se njima tanca, onda je to njima jedan poticaj. Doživjeli smo da su svi novi tako dobro prihvaćeni, a jako smo ponosni da imamo mlade ljude koje možemo gurati, jer nas starijih je sve manje. Tko zna, možda se u budućnosti napravi udruga ne LP Rock, nego Stick Rock. I možda će ta glazba krenuti u nekom drugom smjeru, ali će sigurno imati smisao, navodi Darko Tolja, ističući kako svaki koncert u svojoj skraćenoj verziji biva zabilježen na njihovom YouTube kanalu, dok iznimno ažurna Facebook stranica udruge ima pozamašnu galeriju fotografija sa svih prethodnih događaja. Valja istaknuti i to kako je pokojni Bernardin Modrić 2020. godine režirao film »Dugosvirajući rock« koji tematizira upravo rad ove riječke udruge, a planovi za proslavu okrugle obljetnice osim glazbenih donose i druge kulturne i društvene aktivnosti.

Bogati slavljenički program

I dok će riječki rokeri četvrcima, pa sve do ljeta nastaviti puniti svoj uobičajeni koncertni podij, veliki program obilježavanja rođendana, koji uključuje i gostovanja po cijeloj županiji, priprema se za proljeće i ljeto. Središnji događaj priprema se za svibanj kada će na Adamićevom gatu uz brojne rock grupe iz Rijeke, a i šire, nastupiti Bruno Langer i Atomsko sklonište.

Foto arhiva LP Rock

– Inače naš Old Rock Festival u Palachu ili Pogonu kulture radimo u 12. mjesecu. Tamo se izredaju svi naši aktivni bendovi, tu bude dosta movimenta jer njih bude 14-15, pa svatko odsvira dvije stvari. Sada smo pojačali planove, pa ćemo koncert napraviti ovdje na gatu sa svim našim muzičarima i članovima udruge koji bi se htjeli prikazati, a Atomsko sklonište je naš poznati bend koji bi trebao privući i širu publiku, odnosno ljude koji nisu toliko upoznati s našom udrugom. Oni spadaju u našu generaciju, osnovali su se 1976. godine što znači da će za dvije godine proslaviti svoju 50. obljetnicu, još sviraju rock muziku i još su aktivni, a Langer je naš Fiuman koji će se »vratiti na mjesto zločina«. Poznato je da je on još 80-ih pjesmu »Mutna rijeka« posvetio gradu i Nenadu Vižinu koji je poginuo navodno bacivši se iz hotela Continental. Na Adamićev gat može stati jako puno ljudi, vjerujemo da bi taj dan mogla stići i tisuća, ističe dvojac, najavljujući i nadolazeće ne-glazbene događaje. Tako će LP-jevci predvođeni Velidom Đekićem, jednim od osnivača udruge i autorom seminalne knjige »Red! River! Rock!« čije je izdanje i pokrenulo cijeli revival riječke rock&roll scene, postaviti i par prigodnih izložbi fotografija. Prva od njih bit će postavljena 9. svibnja u riječkoj Galeriji Principij, dok će o povijesti i radu udruge gradski postamenti na Korzu svjedočiti od 24. listopada.

Foto arhiva LP Rock

– Sredinom svibnja imat ćemo i svečanu akademiju na »Marini« na kojoj ćemo podijeliti priznanja zaslužnima i svima onima koji su nam na neki način pomogli da očuvamo spomen na rock&rokk i nekadašnju riječku rock scenu. Naravno, i ovim putem želimo iskoristiti da na naše koncerte pozovemo naše sugrađane i one koji u Rijeku dođu kao gosti. Tko dođe, obično mu se dopadne, taj dođe češće ili čak postane član, naveli su Darko Tolja i Damir Komnenović, apelirajući da se Riječani i sami uvjere vrijedi li i kod njih ona »tko se riječkog rocka jednom nasluša, taj iz Rijeke ne odlazi«.